

Můj osobní Patron od Mikovu

Autor textu a fotografií: Lukáš Juda - LKJ

Můj osobní Patron ... od Mikovu

Autor textu a fotografií: Lukáš JUDA - LKJ

Úvod

Nože jsem měl rád už dávno. Ale značka Mikov pro mě vždy vyvolávala jen představu klasické rybičky, kterou jsme nosili s dědou na houby, a dále sérii nožů nižší kategorie.

A pak se v Mikovu objevil Ondra Němec a najednou se věci dali do pohybu. Vždy jsem měl rád poctivé řemeslo a lidi, co dokázali něco vytvořit. A První Ondrův počín mě oslovil - Mikov LIST byl neotřelý - a tak jsem už v předobjednávkách byl v pořadí. No a LIST si mě průběhem doby víc a víc získával. Ale tady je to o Patronu ...

Když Mikov ohlásil velkého brášku LISTu, tak už jsem ani vteřinu neváhal. Chtěl jsem jej. Jenže uvedení se zdrželo o více jak půl roku - a tak bylo čekání nekonečné ... a pak to přišlo ...

Kapitola 1 ...a je tu Patron

Když mi nůž dorazil domů, opravdu jsem byl zvědav. Ve dvou krabičkách zabalený na mě čekal - Patron. Nůž, který si dělá ambice jak na outdoor, tak se stát průvodcem na denní užití. Tak si jej pojďme trochu přiblížit, a pak mu dáme do těla (v jeho případě spíše do oceli).

Trocha popisu neuškodí

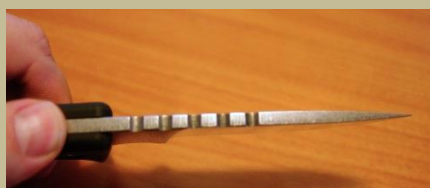
Nůž má celkovou 230 mm - takže to není žádný drobek, ale do jiho-americké džungle bych přibalil pro jistotu i mačetu. Čepel je pak 95 mm dlouhá a zakončená obloukem pro zkrácený úchop (tzv. choil). Jak moc je to rozumné rozložení se podíváme dále - teď tu máme jen první dojmy. Výška čepel je 25 mm a jedná se o víceméně drop-point čepel s plochým výbrusem.

Celá čepel je vyrobena z oceli Böhler N690, která z něj dělá o poznání lepší nůž, než jsme od Mikovu zvyklí (nemluvím o svém oblíbeném LISTu - ten se pyšnil stejnou ocelí). Dobrou zprávou pro kvalitu nože je, že se jedná o integrální řešení - nehrozí zde tedy žádné vylamování čepel ze střepek. Ocel pod střeňkami je odlehčena pomocí několika žeber.

Na horní straně čepel nože je, s cca 5mm odskokem, pětice vrypů (omlouvám se za termín vryp, ale nevím lepší označení), které mají zpevnit úchop nože při práci. Další 3 podobné vrypy jsou i na konci střeňky nad očkem pro šňůru. Ty jsou zde pro reverzní - tedy vyloženě bojový úchop. Tím se nůž řadí i mezi nože obranné / bojové - další krůček k plně univerzálnímu noži.

Střeňky jsou vyrobeny z G10 - což je další velice dobrá zpráva. Spojení zajišťují tři nerezové inbusové šrouby (pro tunery - můžete si tedy vyrobit vlastní design třeba ze stabilizované šišky). Zpracování G10 na rukověti je velice dobré - hrany lícují a zaoblení

Ocel Böhler N690

Jedná se o nerezovou ocel, které je velice podobná 440C (v podstatě je identická), ale má navíc obsah kobaltové složky (cca 1,5%). Je vyráběna v Německé firmě Böhler Uddenholm. Její složení je: C = 1,8%; Si = 0,4%; Mn = 0,4%; Cr = 17,3%; Mo = 1,1%; V = 0,1%; Co = 1,5%

Ocel je nenáročná na údržbu, velice dobře drží ostří. Má velice dobré řezné vlastnosti. Broušení také není žádný problém. Díky tomu se ocel velice hodí na výrobu kvalitních odolných nožů.

Tvrdost oceli je po zakalení a popuštění 58-59 HRC.

G10

Jedná se o materiál laminového typu, který je vyroben za použití skelných vláken a epoxirezolové pryskyřice. Zpracování probíhá pomocí vysokotlakého lisování. Jedná se o izolant, který má navíc výborné mechanické vlastnosti. Je velice stabilní, i co se týče rozměrů.

Je možné jej opracovávat, leštit a dále povrchově upravovat. Je možné jej vyrábět v různých barvách. Je ideální pro výrobu střeňek nožů. Při vhodném užívání je materiál považován za v podstatě nezničitelný.

je tak akorát na pevný a příjemný úchop.

V zadní části nože je očko, kterým můžete protáhnout přiložený kousek paracordu a zpevnit tím úchop nebo jen designovým "cancourkem" udělat svůj nůž osobitější - tak jsem postupoval prozatím já.

Kydex

Kydex je plast - přesněji slitina plastů ze speciální směsi akrylového polyvinylchloridu. Jedná se o termoplast, jehož tvarovací teplota je okolo 120°C.

Díky svým vlastnostem - vysoké pevnosti a pružnosti - je ideální na výrobu různých pouzder na nože či zbraně.

Abyste nemuseli nůž nosit stále v ruce, je přiloženo i pouzdro z Kydexu. Pokud se nemýlím, tak se na něm podílela známá firma z Jablonce nad Nisou - RH Holsters. Už i tento fakt jasně naznačuje, že půjde o kvalitní výrobek. Pouzdro je zcela na míru nože, který do něj zapadne s výrazným cvaknutím, a pak se ani nehne. Snažil jsem se jej vyklepat, co mi síly stačily, ale ještě teď mě bolí ruka a - nic - nůž prostě drží. Uvidíme, zda se v průběhu testů, kde bude frekvence tasení

a uložení nože velká, nedojde ke vzniku vůle.

Ve spodní straně je výrazný "komín" - ten je zde ze dvou důvodů - aby se při uložení snadno vytlačil vzduch ze skořepiny a hlavně - aby jakýkoliv nepořádek, co do pouzdra zapadne (jehličky, piliny, apod.), měl kudy vypadnout. Budou tací, co budou - jako u LISTu tuto designovou drobnost hanět, ale mě se prostě líbí.

Pouzdro je osazeno řadou dutých nýtů. Ty neslouží jen ke spojení obou stran pouzdra, ale hlavně jako nosný systém. Můžete použít třeba paracord - ten však není přiložen v množství, které by se takto dalo aplikovat, nebo využijete přiložený originál Blade-tech Tek Lok. Ten je robustní, vybavený setem šroubů a podložek a dostatečně variabilní. Osobně bych přivítal ještě další alternativní upevnění - třeba jednoduchý klip z oceli nebo plastové očko pro ploché skryté nošení - nu třeba se časem objeví jako doplněk.

První dojmy

Na první pohled nůž působí celkem příjemným dojmem. Jen možná mírně nevyváženě, s ohledem na délku čepele a umístění choil oblouku, ale 9,5 cm by na základní práci mělo stačit (tedy pokud jste nečekali nůž ve stylu Krokodýla Dandeeho). Do ruky sedne (mám spíše větší ruce), pouzdro je úsporné a kvalitní a výbava - dostatečná (ted' nemyslím jako ve škole, ale bude stačit na většinu potřeb).

Snažil jsem se v prvním dojmu najít něco negativního - aby to neznělo jako velká reklama. Nu, možná jen jedna drobnost. G10 na střenkách má na sobě několik míst, které už z výroby působí, jako by se lehce odřeli. Na funkci (ani živočicháře) to nebude mít vliv. Je to nůž pracovní, a proto se stejně časem trochu ošubruje, ale je to trochu šmouha na kráse.

Uvidíme, jak si povede venku. V dalších kapitolách se totiž chci vrhnout jak do víru běžného pracovního dne ve městě, tak i do prací na zahradě a - jak jinak - v lese.

Tek Lok

Jedná se o speciální univerzální (převážně) opaskový klip, který umožňuje velice rychlé nasazení a sundání. Má nastavitelnou šířku opasku. Je vyroben z pevného plastu. Díky variabilnímu uchycení na pouzdra se hodí na nošení nožů, střelných zbraní, ale i jiných nástrojů a techniky. Klip je vybaven 9 otvory, které mu umožňují variabilní instalaci za pomoci dodávaných šroubů a podložek.

Originální Tek Lok je vyráběn firmou Blade-tech a je dílem dvojice Tima Wegnera a Roberta Terzuola. V dnešní době jsou na trhu i další alternativní "kopie" tohoto uchycovacího systému.

Kapitola 2 ... Nošení (nejen) na opasku

Když už jsme si celý nůž popsali, je čas jej začít opravdu používat. Po vybalení a prvních dojmech jsem začal testovat nošení. Přibalený Tek Lok přímo svádí ke klasickému svislému nošení nože na boku pod rukou, aby byl hned v pohotovosti, ale je tu i řada dalších možností – pojďme si jich pár vyzkoušet a porovnat.

Klasická poloha

Ne, nebojte se, nezačalo okénko Kámasútry – Klasikou myslím nošení na silném boku (v mém případě pravém) tak, že nůž směřuje dolů a je po ruce na rychlou akci. Toto nošení je díky Tek Loku zcela ideální. Nůž není téměř cítit a krásně sedí u boku. Taseň je pohodlná a návrat do pouzdra také. Nůž jsem takto nosil několik dní skrytě do práce a po městě pod tričkem. Nikdo si ani nevšiml, že jej mám. Toto nošení (ať už skrytě nebo otevřeně) Patronu sedí. Je dobře dostupný a myslím, že to je ono.

Horizontála

Další možností, jak nůž nosit, je horizontální upevnění. Nejklasičtější v zadní části opasku (vzhledem k velikosti nože by totiž jiné umístění příliš nešlo). Já tohle nošení nikdy moc nepreferoval a moc mu nerozuměl. No ale v rámci testu jsem otočil Tek Lok o 90° a zkusil, co to udělá. Musím uznat, že Patron mile překvapil. Nůž příjemně kopíroval záda. Taseň vždy proběhlo s mírným poskokem na pásku, ale

díky kydexu s odporem „tak akorát“. Nůž vždy spolehlivě zůstal v reverzním úchopu. Pro skryté nošení je tohle možná dobrý nápad, a pokud přemýšlíte o bojovém použití nože – proč ne. Ale nevýhoda zde je – ač to není extra nepříjemné, tak při sezení o noži stále víte. Přeci jen to už je nějakých 23 cm délky na zádech. Každopádně bych tento styl nezavrhoval.

Zatím jsme využívali jen Tek Lok, ale co to zkusit bez něj a vylovit pár věcí doma.

Neck knife – že by?

Už na první pohled si řeknete, „Patron a Neck – to je asi celkem nemyslitelné“, ale proč to nezkusit. Musím uznat, že pokud máte silné krční svalstvo a dobrý nosný systém (asi bych zapomněl na tenké řetízky a slabé šňůrky), tak by to i šlo. Nůž je sice trochu těžší a větší, ale tvar je relativně plochý, a díky tomu se s trochou nadsázky dá nazvat pořádným neckem (i když bych tuto roli nechal spíše třeba LISTu). Taseň je opět v pohodě, protože kydex je pevný, ale nůž pustí. Navíc nůž perfektně sedí na kydexové pouzdře, a proto bych se nebál ani dobíhat autobus.

Tak trochu agent – podpažní pouzdro

Další, a tentokrát reálnější formou nošení nože je využití jednoduchého podpažního závěsu. Ten vznikne z paracordu (který třeba zbyl po Mikov LISTu) svázáním jakési osmičky. Konce se pak provléknou pouzdrem za spodní nýty a vše se sváže. Na každé rameno pak umístíme jeden konec osmy a máme jednoduché pouzdro na podpažní nošení. Patron je tak akorát pro trochu vyšší postavu. Hmotnost je v pohodě a myslím, že by se schoval i pod sako. Pokud tedy nechcete být bez Patrona, pak by tohle nošení bylo vhodné i pro obchodní vzezření (oblek). Nůž drží perfektně v pouzdře, taseň je sice křížem, ale pohodlné.

Možností je ještě hromada...

Mohl bych zde vymýšlet ještě řadu dalších možností nošení. Pomocí paracordu třeba navázat na batoh, k vestě přes molle, nebo jeden ze stylů 2. světové války – nošení směrem dolů na opasku. Ale nechci Vám brát možnost také trochu improvizovat, a proto se v této kapitole recenze omezím jen na výše uvedené 4 základní styly.

Je jasné, že pokud doma máte nějaké další vychytávky – jako třeba jednoduché upínací očko nebo jednoduchý klip, co sedne na rozteč nýtů - pak si obohatíte variabilitu nošení o další možnosti. Patron, podobně jako LIST, k tomu vybízí. Pouzdro má řadu dutých a dost velkých nýtů, kterými provléknete paracord nebo přitáhnete šroubek.

A co tedy doporučit?

Za dobu, co jsem Patrona testoval, jsem si oblíbil nejvíc klasiku. Nůž je hodně po ruce a máte jej pod kontrolou. Pro více bojové nasazení bych si dovedl představit podpažní závěs. Možná vylepšený tak, že bych jej vyrobil z nylonového popruhu, aby se lépe nosil, nicméně je Patron je do podpažního pouzdra zajímavou volbou.

Každopádně doporučit mohu jen jediné zlaté pravidlo nejlepšího nošení. Zkuste si vše, co Vás napadne a zvolte to, co Vám prostě sedne. Jen je třeba trochu natrénovat vracení do pouzdra – například v zadní horizontále to někdy může být trochu adrenalin. A taky tasení – pokud čekáte bojové situace.

A co závěrem kapitoly o nošení – Patron se, i přes své rozměry, hodí nejen na maskáče do lesa, kde bude působit uhlazeně, ale i na denní skryté nošení jako takové pořádné EDC. Jen si musíte najít to svoje.

Kapitola 3 ... Řeže, seká, krájí i škrťá

Přišel čas konečně otestovat to, co dělá nůž nožem – řezání. Protože se má jednat o nůž na univerzální použití, tak jsem si řekl, že zkusíme skoro vše – počínaje přípravou táboráku, ořezání prutu na buřtu, až po naporcování masa a cibule. Bohužel jsem nevyrazil na čundr do lesa, ale myslím, že i testy na zahradě dokážou nasimulovat pravý trampský záhul.

Trocha dřeva na zátop

Začal jsem rovnou se zátěží hodnou outdoorového nože. Patron nemá dostatečnou hmotnost pro pádné sekání, ale i tak je schopen cca 1,5 cm větev přebobrovat celkem obstojně. Na noži to nenechalo ani stopu.

Zkusil jsem tedy trochu přitvrdit a popadl 2 polena – jedno na třísky a druhé jako úderný nástroj. Příčné sekání nemá na poleno šanci. Zde už se délka a hmotnost projeví – přeci jen to není 30 cm dlouhé a 5 mm široké kukri. Zkusil jsem tedy zatlouci nůž do polena. Zde už se Patron ukázal jako obstojný nástroj. Bez problémů jsem našťípal dost dřeva na zátop. Na ostří žádné větší problémy (krom jednoho lehkého vrypu na povrchovce, který asi udělal nějaký malý suk ve dřevě – což jde přejít).

Zkusil jsem udělat pár třísek i pomocí páčení špičkou – trochu drsná metoda. Nůž si bez problémů poradil. Špička je pevná a ostrá a vhodná na každou podobnou zátěž.

Abych měl i na podpal, zkusil jsem nastroumat tenké slupky dřeva – zde se pozitivně projevilo choil. Přesněji – musel jsem na něj přejít, protože jinak by byla páka na noži moc dlouhá. Zde bych se poprvé zamyslel, zda choil ano nebo ne – osobně bych v tomto použití docenil delší ostří bez výrazného choilu a

možnost využít ostří těsně za záštitou. Každopádně i přehmat jde a výsledek je výborný. N690 má stabilní ostří, a tak řeže v pohodě.

Ořezat klasický klacek do špičky nebyl vůbec problém. Do dřeva se ostří hladově zahryzlo a špička je otázkou několika tahů.

Pokud tedy budete potřebovat udělat oheň a máte s sebou jen Patrona, pak jistě nebude problém. I když bych volil spíše nějaký vhodnější nástroj na sekání a štípání (třeba

pořádnou obouruční sekeru). Na lehké práce je Patron ideální – choil umožňuje zkrácený úchop pro jemnou práci. Ergonomie úchopů je velice dobrá – i když pracujete v rukavicích. Trochu jsem měl obavu z relativně velkých vzdáleností protismykových obloučků - vrypů na hřbetu

ostří, ale docela to jde – rozhodně lepší než bez. Co mě překvapilo je stabilní ostří, které se v podstatě nehnulo ani po cca hodině řezání, štípání, ořezávání - zde znovu chválím Mikov za změnu oceli od 420 na N690.

Test řezání a štípání dřeva tedy dopadl výborně. Zde tedy Patrona doporučuji. Za mě je to velice hrdý konkurent všech obdobných nožů daného druhu.

Dřevo jsme připravili a co takhle zkusit jej zapálit ...

Škrtdlo v akci

Pokud jste milovníci moderního škrtdla – Firesteelu, pak i na Vás Mikov u Patrona myslel. Již několikrát zmíněné vrypy na horní straně čepele jsou totiž opatřeny hranou. Tato hrana je ideální pro použití škrtdla. Pokud tedy máte jen tyčku a spoléháte na nůž, pak Vás Patron nezkłame. Zkusil jsem Light My Fire FireSteel Scout 2.0 a originál plíšek škrtdá v podstatě stejně jako Patron.

Takže i jako pomocník na zapálení ohně se nůž osvědčil (pokud máte rádi klasické sirky, pak Vás tato vlastnost asi moc nenadchne).

FireSteel škrtdlo

Jedná se moderní verzi klasického osvědčeného křesadla. Vysokokarbonovou ocel a pazourek nahradila tyčka ze slitiny hořčíku a ceru. Jiskry, které tímto škrtdlem vytvoříte, mají teplotu kolem 3000°C, což je jednou tolik než teplota zápalky.

Škrtdlo funguje i mokré. Stačí kousek suché trávy nebo trocha pilin nebo tradiční troud.

Tento druh škrtdla je původem ze Švédska a vymyslel jej armádní specialista L. Fahl.

Patron v kuchyni

Zlí jazykové stále přirovnávají Patron ke kuchyňskému noži. Osobně bych to neviděl jako negativum – přeci jen nejosvědčenější tvar střenek mají právě kuchyňské nože, a tak podobná ergonomie je pro nůž pozitivní. V úchopu to člověk rychle pochopí – nůž drží a záštita vzniká přirozenou křivkou střenky. A když už mluvíme o kuchyni – tak si Patrona jako pomocníka do kuchyně otestujeme.

Zkusil jsem klasiku – nakrátet cibuli na guláš nebo jinou omáčku, naporcovat maso a ukrojit pár krajíců chleba. U cibule nebyl žádný problém. I po naštipání dřeva bylo krájení hladké a pohodové. Lehce se zde projevuje tloušťka čepele, která je o poznání větší než u kuchyňských nožů. Ale díky plochému výbrusu je práce pohodlná.

Maso se porcuje také bez problémů, ale zde již trochu pokulhává délka čepele.

Opět bych oželet choil za cenu 2 cm ostří. Ale krájet se samozřejmě dá. Podobnou zkušenost pak můžu zopakovat pro chleba. I zde by se uživila delší čepel.

V kuchyni se tedy Patron sice osvědčil, ale kuchyňský nůž to úplně není. Chybí mu pár centimetrů a je trochu vypasenější, ale v terénu Vám jistě pomůže s přípravou chutného kotlíkového guláše.

Zajímavou skrytou výhodou Patrona odhalíte při vaření v kotlíku. Asi jste již řešili, čím sundat horký kotlík z ohně za horké ouško – já na to někdy používal nůž, ale Patron tomu dává větší šmrnc – jeho prohlubně na horní hraně ostří nejen, že umí rozdělát oheň škrtdlem, ale úplně přesně pasují na ouško kotlíku. Takže Vám neklouzne z nože dolů.

Je tedy Patron vhodný společník na čundr do přírody? Myslím, že ano. Pokud neplánujete vytěžit dva kubíky dřeva a stavět srub pomocí KPZ a nože, pak se Patron jistě užije. Oheň s ním připravíte, jídlo nakrájíte, plamen vyloudíte (pokud máte škrtdlo). Takže proč ne. Je to ideální univerzální parťák do lesa. Velkou výhodou je integrální řešení, které noži dává větší odolnost. Také ergonomii úchopu lze jen pochválit. Trochu na vážkách jsem u choilu a zkráceného úchopu. Zde bych pár bodíků ubral – přeci jen ty 2 cm by se na ostří možná uživily lépe. Ale řečeno slovy klasika – „Nikdo není dokonalý“. Každopádně, já bych si Patrona do lesa vzal a plně mu věřil.

Kapitola 4 ... Připraven k boji?

Na úvod této kapitoly bych rád anoncoval, že nejsem expert na boj s nožem. Zatím toto umění studuji krátkou dobu, abych se cítil jako expert. Ale vzhledem k tomu, že chci tuto recenzi mít ucelenou a Patronu nic neodepřít, tak zde sdělím své osobní pocity. Možná by se mnou někteří mnohem zkušenější bojovníci nesouhlasili, ale recenzi píšu já – no ne? Myslím, že podrobné reakce od machrů přes nůž vyjdou taky. Každopádně můj osobní pocit...

Ač Patron nebyl koncipován jako nůž pro boj – aspoň si to myslím – tak i v této oblasti má co říct. Už třeba protismykové vrypy na konci střenky, které výrazně podpoří reverzní úchop, jsou toho důkazem. Nůž je pro boj celkem příjemně vyvážen mírně dozadu a sedí velice pohodlně v ruce jak přímo, tak v taktické rukavici. G10 na stříenkách je pohodlná a umožňuje i snadné změny úchopů z běžného na reverzní a zpět. Délka čepele je u bojového nože jistě podstatná, ale Patron by byl jistě velice nepříjemný, pokud

by stál proti Vám. Bez problému zajede dost hluboko, aby hodně ublížil, a je dost ostrý, aby ošklivě pořežal.

Pokud uvažujete o Patronu jako o prostředku sebeobranu, raději bych si na koncové očko nedával žádné paracordy a cancourky. Přeci jen budou v boji na obtíž. Co ovšem jistě doceníte je jak Tek Lok, který Vám umožní pohodlné nošení, tak – a to vidím jako velké pozitivum v této kapitole – perfektní kydexové pouzdro, které velice pevně drží a přitom umožňuje přímé tasení bez uvolňování pojistek nebo jiných zádržných systémů proti vypadnutí.

Zkusil jsem i další testy laděné do takticko-bojového ducha, jako je třeba proražení a proříznutí pneumatiky. Ani zde nůž nezaváhal a prošel hladce materiálem, díky velice ostré a pevné špičce. Tím nechci navádět k prořezávání pneumatik, ale jde to.

Osobně si myslím, že Patron by si v boji neudělal ostudu a příjemně bude ladit i k taktickému outfitu. Není to sice rozený bojovník, ale ani ve svízelné situaci Vás nenechá samotné – konec konců – je to Patron.

Co říci závěrem

A jsme na konci. Myslím, že se mi podařilo ukázat nůž Mikov Patron z různých úhlů a popsat Vám, jak si vedl. Teď se pojdme zamyslet nad shrnutím poznatků a věcí, které se povedly a nepovedly. Nijak se nechci dotknout Ondry Němce ani týmu Mikovu, kterých si vážím a myslím, že odvedli nad očekávání dobrou práci. Proto prosím berte kritické body v této kapitole spíše jako osobní dojmy.

Nůž je koncepčně velice univerzální, tvarově si najde příznivce i odpůrce – mě osobně se hodně líbí, ale ještě víc mi padl na „první dotek“. Míle překvapí i doplňky – povedené pouzdro z kydexu, robustní a originální Tek Lok nebo milý kousek paracordu v balení. To vše posouvá Patrona do oblasti nožů známých značek – a říkejte si, co chcete – dělá z něj velice účtyhodného konkurenta.

Je ale i pár věcí, které mi ne zcela sedí. Vrypy na horní straně čepele, ale i zadní straně nože by mohly být blíže sobě a tvořit ostřejší hranu pro zapření prstu. Nemusí být zrovna jako u Utona – ve stylu jemného pilníku, ale přeci jen blíže.

Dalším sporným prvkem je choil – zkrácený úchop je sice dobrý pro jemnou práci, ale ta by šla i s čepelí k záštitě. Těch pár centimetrů výrazného choilu s obloučkem chybí hlavně u krájení – třeba potravin. Poslední, ale již jen kosmetickou poznámkou, bych rád počastoval střenky z G10. Použitý materiál je výborný – o tom žádná – ale povrchová úprava je velice jemná až hladká a pocit úchopu není tak pevný, jaký by mohl být s hrubším povrchem G10.

I přes těch několik výtek si myslím, že Patron je velice povedený nůž, za který se ani Mikov, ale ani jeho nositel, nemusí stydět. Poslouží v každé situaci a není problém si z něj udělat – trošku mohutnější – EDC.

Osobně si myslím, že tento nůž Vás bude těšit, bude Vám sloužit a najde si cestu i k Vašemu srdci (myslím tím, že ho budete mít rádi – jinou cestu raději nehledejte).

Co tedy jako poslední větu?

Patron je nůž, který Vás nezradí, a bude mít vždy dobrý říz.

Pár fotografií

